

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"אשר גאלנו"

קובץ מיוחד ומוגדל לרגל "חג הגאולה" י"ב-י"ג תמוז
מסמכים ויומנים כ"פרסום ראשון"

"לא אותי בלבד גאל הקב"ה בי"ב תמוז כי אם גם כל מחבבי תורתנו הקדושה,
שומרי מצווה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה, כי כל איש ישראל (מבלי
להתחשב עם מצבו הפרטי בשמירת וקיום המצוות), לבו תמים עם ד' ותורתו"

גיליון כ"ז

שנה שביעית

יוצא לאור על-ידי

ועד "חיילי בית דוד"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקווי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שישים ותשע לבריאה
ה' תהא שנת סגולות טובה – שנת הקהל
ק"ז שנה להולדת הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

יה"ר שיראה רוב נחת משלוחיו, חסידיו, וכלל ישראל בכלל,
ומבניו התמימים בפרט, ויגאלנו ויורכינו קוממיות לארצנו
וישמיענו תורה חדשה מפיו בגאולה האמיתית והשלימה
תיכף ומי"ד ממ"ש, נאו!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לעי"נ

מרת רחל ב"ר צבי ע"ה טיילור

שתזכה לעליית הנשמה הכי גדולה בגאולה האמיתית והשלימה
בקיום היעוד "והקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם
בהתגלות מלכנו משיחנו תיכף ומיד ממש, נאו!

עלתה לשמי רום ביום שלישי שהוכפל בו כי טוב, בדרי"ח, א' תמוז ה'תשס"ט
מוקדש ע"י נכדה הת' דוד שי' טיילור

ת.נ.צ.ב.ה.

שיסע לארץ ישראל וימסור לאריק שרון בשמו שלא יחזיר אף שעל אדמה, ועוד אמר שימסור לו שאם ח"ו משיח לא יבא בשנה זו שיעשה "כך וכך", אך ר' יצחק גרונר לא רצה לגלות לנו מה.

אקווה שאשיג לפחות טייפ מההתוועדות. חבל חבל שלא נוכחתי בה...

יום ב' כ"ו תמוז, השעה 12:00 לפי שעון ניו יורק, מטוס אל-על.

עזבתי את ניו יורק בשעה 8 בערב, ועשינו מניין למעריב במטוס. כולם כבר ישנים ואני התפנתי לכתוב.

ביום חמישי נכנסתי ליחידות אך על זה אכתוב מאוחר יותר. בש"ק היתה התוועדות, וביום שישי הי' תלוי פתק שכ"ק אד"ש ידבר על הרשי"י (במדבר פרק כ"ז פסוק ג'). בעת ההתוועדות עמדתי במקומו של ר' יוסף ויינברג. ניגנו, ואח"כ אמר אד"ש לנגן נייעט נייעט. ראיתי איך שכ"ק אד"ש לקח מטפחת עם פסים שחורים (או חומים) וסובב סביב לאצבעות ומיד אחרי הניגון אמר מאמר בענייני פקוחות ובניגון של שיחה, וזה הי' המאמר של שבת מברכים. לאחרי המאמר הי' שיחה בענין שליחות המרכז.

בשיחה זו דיבר גם אליי כמו שיכתב לקמן, אח"כ היתה שיחה מאד חריפה בקשר לשינה וידיו הק' רעדו בעת אמירת השיחה. ההתוועדות נמשכה עד שעה 5 בערב, וכשכ"ק אד"ש קם לצאת, הרמתי את השולחן ונפלתי לתוך חור. כ"ק אד"ש התעכב משך זמן עד שקמתי.

בבוקר בעת אמירת התהלים עמד, הוא סיים כשהחזן אמר קאפיטל ק"מ, ובנתיים לקח סידור. בכניסתו לתפילה ראה שיחה מונחת על סידור והוריד אותה. בעת אמירת "כתר" סימן עם ידו הק' שינגנו את "הוא אלקינו".

ביום ראשון לא נכנס אד"ש למנחה וכן גם היום. היום הודיע אד"ש לא לחכות לו עם קריאת התורה. הוא הגיע בשעה 1 ואז התפללו בחדר המדרגות. אני הלכתי ל"הגבה".

◆

פתח דבר

בקשר עם ימי "חג הגאולה" י"ב-י"ג תמוז, אשר על ימים אלו כתב כ"ק אדמו"ר מהור"י צ"נ"ע "ולהיות אתכם עמכם בהתוועדותכם בדבר חיזוק דרכי החסידות בקביעות ושמירת זמני לימודי דא"ח ולהתעורר בקיום עניני הלימוד..." -

הננו מוציאים לאור קונטרס מיוחד ובו חלק ממכתב בעל השמחה והגאולה בו וממנו ניתן ללמוד על המשמעות הפנימית הטמונה באירועים רבי טלטלות שאף באים אל האדם בסבל ועינויים רבים, אך מאידך "משנים טבע האדם" וגורמים לו "להסתכל בתכלית חיי האדם על פני האדמה".

בהמשך הקונטרס מובאים מכתבים ויומנים אותנטיים ב"פרסום ראשון" הקשורים ל"חג הגאולה" י"ב-י"ג תמוז.

◆

בציפיה ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נחזה ונראה בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "מלך ביופיו" לעיני כל חי, ונזכה לשמוע תורה חדשה מפיו, ויכירו וידעו כל יושבי תבל במלכותו, ויכריזו כולם יחדיו, בקול גדול ובהתבטלות מוחלטת, את ההכרזה הנצחית המביאה לידי ביטוי את התמסרותנו והתקשרותנו אליו, ופועלת התגלותו המיידית בגאולה האמיתית והשלימה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד „חיילי בית דוד"

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, יום ועש"ק חזקת-בלק ה'תשס"ט, שנת הקהל
ערב "חג הגאולה" דכ"ק אדמו"ר מהור"י צ"נ"ע, תרפ"ז - תשס"ט
מאה ושבע שנה להוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
"שנת השישים" לנשיאותו-מלכותו
ברוקלין, נ.י.

"לא אכחד כי המאסר השביעי, הנה לעיתים גורם לי הנאה מיוחדת"...

מכתב כ"ק אדמו"ר מהור"י צ"ע
מתאריך י"ז אייר ה'תרצ"ד

. . בנוהג שבעולם אשר המשל הוא קל מהנמשל, והנמשל מכובד מהמשל, אם מאסר הגוף בבית אסורים של עץ ואבן הוא עינוי, הנה מה גדול העינוי של הנפש האלקית במאסר הגוף ונפש הבהמית, מי בעדארף זען אין דעם פארטיפן [= יש להתעמק בכך].

לא אכחד כי המאסר השביעי, הנה לעיתים גורם לי הנאה מיוחדת, והאות כי זה כשבע שנים אחרי המאורע, הרי מזמן לזמן הנני לוקח לי מועד להתבודד ולצייר לעצמי אותן השמועות והדיבורים, המחזות והחלומות אשר שמעתי ראיתי וחלמתי בימים ההם.

האדם הנה מלבד זאת אשר בימי חייו יש לו תקופות קבועות, ימי הילדות, נערות, בחרות, אברכות, ימי הגדלות זקנה ושיבה, ומלבד מצב כשרונותיו, אם רגילים ובינוניים, או מאירים ונפלאים, וכן טבעו אם ביישן ועצב או עליו וצוהל, הנה מלבד כל זאת הרי ההשגחה העליונה מזמנת לו תקופות מיוחדות אשר לפעמים משנים טבע האדם ומפתחים כשרונותיו להעמידו על גובה מיוחד, להסתכל בתכלית חיי האדם על פני האדמה.

התקופה היותר חזקה בפעולתה על מהלך נפשו של האדם והתפתחות כשרונותיו, היא התקופה העשירה בעינויים ויסורים, בעד עבודת תעמולה בשקידה ובמרץ בשביל איזה דיעה מן הדיעות, ובפרט מי שהוא מתאבק ולוחם עם רודפיו ולוחצו בעד קיום וחיוזק דתו.

תקופה זו עם היותה סבוכה בעינוי הגוף ויסורי הנפש, עם זה הנה עשירה היא ברושמים חזקים והם ימי האור בחיי האדם.

כל מאורע ומאורע בתקופה הלזו חשוב הוא ונכבד למאד, ומה גם מאורע של מאסר וכלא הנה לגודל התועלת הרוחנית הבאה לרגלם ראוי הוא לציין לא רק הימים והלילות כי אם גם את השעות והרגעים, כי כל שעה ורגע של צער סיגוף ועינוי מביא תועלת מופלגה וחוזק דעת בלתי מוגבל, כי גם החלש נהפך לגיבור שבגיבורים...

(ליקוטי דיבורים, ליקוט לד)

הגבלה של זמן. כאן לילה כיום יאיר ממש. בשעה זו נמצאים בחורים ליד גמרות, שו"ע, ספרי חסידות, או סתם חוטפים דב"ת. בשעות המאוחרות של הלילה אפשר לראות בחורים או אברכים צצים מכל צד ופנה לעבר 770 או ממנו. פשוט תענוג להיות כאן.

כפי הנראה אכנס ליחידות ביום חמישי, הנני מתחיל בהכנת הצעטיל.

נזכרתי שבשיחה החריפה של שבת אמר כ"ק אד"ש על זה שלא כתבו אליו את הקושיא, שסתם כך, שולחים פתקים על כל מיני דברים (שטויות), ובאם לא מקבלים את התשובה מהר או תוך ח"י דקות מזמן המשלוח, זועפים ומרעישים עולמות, ואילו כאן אף אחד לא חושב לכתוב...

יום ב' י"ט תמוז ה'תשכ"ח, השעה 5:45 אחה"צ, בית המדרש החדש – 770.

נחלתי היום אכובה גדולה, בשעה 10:30 שכרתי מכונית ונסעתי למנהטן בכדי לגבות את הכסף המגיע לי מהכרטיס, חזרתי אחרי שעה 4 ונדע לי את אשר הפסדתי כדלהלן:

אתמול הודיעו לרי' יצחק גרונר, לרי' שלמה קונין ולרי' משה פלך, שבשעה 1 יהי להם יחידות. בשעה 12:45 מסרו להם שיחכו למטה בביהכ"ס, ואז נודע שיש התוועדות, ומיד התחילו לנהור כולם לעבר ביהכ"ס (כ"ז נודע לי אח"כ כמובן).

בתחלה היו 70 איש ועד הסוף הגיעו ל-100 איש. בש"ק מסר כ"ק אד"ש את המזונות והיין שנשארו מההתוועדות להרב חדקוב עבור השלוחים, והיום הביאו את כ"ז להתוועדות. בעת ההתוועדות צוה כ"ק אד"ש, לחלק את המזונות לכולם.

כ"ק אד"ש התחיל לומר שהיום מלאו 75 שנה מסיום הבר מצוה של אדמו"ר ני"ע ואז חגגו שבעת ימי משתה, והסיום הי' ב"י"ט תמוז. ודיבר בענין 70, שהם המדות כפי שכלולים מעשה, ו-5 הם ה' חסדים, והסביר מדוע יחד זה יוצא 75.

הי' גם מאמר בניגון של שיחה ובו הסביר את אות י"ב במאמר "תפילין דמארי עלמא", ודיבר הרבה בענין משיח.

הוא נכנס להתוועדות עם סידור ושו"ע אדמוה"ז חלק חמישי (לא מכורד), ואמר שעבור זה לבד צריך לעשות התוועדות שגמרו להדפיס את השו"ע, ומיד אח"ז עשה ברכת הגפן ושתה יין. בסוף ההתוועדות שר נייעט נייעט...

ההתוועדות נמשכה שעה ועשר דקות, עד 2:10, ואחרי ההתוועדות נכנסו ליחידות ר' יצחק גרונר, ר' שלמה קונין, ר' משה פלך, וכ"ק אד"ש אמר לרי' משה פלך י"ג יישר כח דיר ר' משה", שבזכותו היתה ההתוועדות, היות וב"י"ב תמוז הוא לא הי' בעת ההתוועדות, כי נסע בשליחות לקעמפ חופשי רחוק מניו יורק.

גם לרי' שלמה קונין אמר אד"ש שבגללו היתה ההתוועדות, ולרי' יצחק גרונר אמר

על זה אד"ש שמדובר ברי שמעון בן יוחאי, כי סתם ר' שמעון הוא ר' שמעון בן יוחאי, ואייל לשיטתי שתורתו אומנותו. ורק אחד העיר על כך שהרי ר' שמעון זה, הוא ר' שמעון בן נתנאל.

כ"ק אד"ש אמר שבהלכות ת"ת ביורה דעה יש דין שלרב מותר לומר דבר לא נכון כדי להטעות את התלמידים, וכן עשה רבה לאביי לא רק בדיבור אלא גם במעשה, וכן עשה אד"ש שאמר דבר לא נכון כדי להטעות, אך אין אדם שם לב על כך, והעמיד אד"ש חקירה אם בפעם הראשונה ההטעי לא הצליחה האם מותר להטעות בשנית.

אח"כ אמר שלפני דין זה ישנה הלכה שאומרת שלרב מותר להכלימם בדברים, ולכאורה וואָס איז דאָס מיין גישעפט, איך האָב שוין גיזאַגט [= מה זה הי'עסקי שלי, הרי אני כבר אמרתי], ולמה לי לכעוס... הרי כתוב בכתבי האריז"ל שכשכועסים מחליפים ח"ו את הנשמה, ודיבר מענין זה כמה וכמה. ואמר על הטענה שאין תופסים שאין זה מובן, כי הרי בעניני מסחר תופסים טוב מאוד, ומדוע כאן לא מנצלים את הכשרונות?! ושוב אמר שמדברים ענינים חשובים ולא דרוש.

בשיחה זו האחרונה, הסיט קצת כ"ק אד"ש את המגבעת כלפי מעלה והשעין את ראשו הק' על ידיו הק'. זה לקח מספר שניות אך מיד החזיר את הכובע למקומו, וראו איך שידיו הק' רועדות, ובכלל דיבר אד"ש בטון כואב והי' ניכר עליו את מה שאמר בשיחות הראשונות מענין והוא מחולל ומדוכא.

באמצע ההתוועדות ניגנו ניגון (ששרים אותו הרבה בשמח"ת) וכ"ק אד"ש קם ועשה בידיו הק', וכמו"כ התחיל לנגן (בסוף ההתוועדות) הושיעה את עמך, (קצת) בך בטחו אבותינו. בסוף ההתוועדות אמר, הולכים לקרוא בתורה את פרשת פנחס – פנחס זה אליהו, שיבוא בקרוב ויבשר את הגאולה.

בהתוועדות זו עשה כ"ק אד"ש קידוש.

את המאמר (כעין שיחה) אין מסיים כ"ק אד"ש באמירת לחיים.

עליתי לשלישי במנחה.

היום (ראשון ח"י – נדחה) עלה אד"ש לתורה הן בשחרית והן במנחה. בשחרית הי' אד"ש בעת אמירת הסליחות, וכשניגנו את רחמנא ואבינו מלכנו אד"ש דפק בידו הק' על הסטנדר.

בבוקר, בהלכו לדוכן שעליו הס"ת כדי לעלות לתורה, ראה בדרך על השולחן תפילין על סידור והוריד אותם.

השעה כעת 2:10 בלילה.

הייתי ליד ביתו של כ"ק אד"ש והתבוננתי רבות על הבית. בכלל כאן ב-770 אין

"ב"ה אשר גאלנו וגאל את אבותינו וגאל את אבינו רבינו הגדול והקדוש שליט"א"

מכתב מיוחד המתפרסם כאן לראשונה אותו שיגר הרה"ח ר' חיים דובער לערמאהן ע"ה אל אחד מידידיו, בו הוא מתאר את המאסר והגאולה של כ"ק אדמו"ר מהור"צ נ"ע, ע"פ מעט המידע שהגיע לארה"ק נכון לשעת כתיבת המכתב

– פרסום ראשון –

יום ד' פרי' ואתחנן י"ב מני"א פה ירושלים עיה"ק תובב"א.

לאחי יקירי הת' הנע' כו',

שלום וברכה!

ב"ה בעד החיים והשלום כן לא יעזוב אותנו על זמן הבא. אחי יקירי, אם אתחיל במכתבי זה לתרץ תירוצים וליתן אמתלאות ופיוסים לא יספיק לי הנייה, ובכלל חושב אני שזה רק למותר ייחשב, שכבו' בודאי יודע את ההפרעו' והטרדו' שעברו עלינו משך כל הזמן שישב כ"ק אד"ש לעי'ע, ולא נתנני ידי לכתוב לשום מקום לא רק לך לבדך, כי אפי' לאימי מורתי תחי' ג"כ לא כתבתי מאומה.

וב"ה אשר גאלנו וגאל את אבותינו וגאל את אבינו רבינו הגדול והקדוש שליט"א, ברוך מתיר אסורים לכתוב לך בפרטיו' מישיבתו, למרות שנעלם גם ממני, שאין אנו יודעים שום ידיעו' פרטיו', רק אתמול קבלנו מכתב אחד והוא המכתב הראשון שקבלנו מרוסי' מהת' ר' סעדי' ליבעראו שיחי' והוא כותב מעט, ואתחיל לך מן ההתחלה:

באור ליום ט"ז סיון גברו עליו המים הזידונים ימ"ש וזכרם, והושיבוהו בתפיסה, וכאשר הביאו אותו לשם כבר האיר היום ולבש את הטו"ת והתחיל להתפלל ק"ש ושמ"ע, ועשו רעש גדול הריקים והפוחזים עליו, ולקחו את התפילין מעל ראשו ועוד נתנו לו מכות עם יד של הקשת מיטן האנדל פון ביקס ועשה קולו' וברקים ואמר שלא יאכל ולא ישתה ולא יענה להם שום דבר אם לא יתנו לו את התפילין וצעק בקול מר כל היום עד שניחר גרונו ולא הביטו עליו.

למחר הוציאוהו משם על החקירו' על (הדאפראס) ואמר שלא יענה שום דבר אם לא יתנו לו את התפילין, והי' זה כשחוק בעיניהם, והתחיל להכו' על השולחן בצעקו' גדולו' בלא שום תירוץ שיתנו את התפילין, והביאו לו את התפילין וביקש מהם שיתנו לו כוס מים והביאו לו כוס מים, והתחילו הריקים לדבר עמו.

לבקש שלש פעמים ביקש גי' פעמים ולהידור ביקש פעם ד'. עכ"פ בשיחות אלו דרש מאד שבכל כנס של יהודים יהי העיקר התעוררות לתורה ומצוות.

את ניגון אדמוה"ז ציוה לנגן פעם אחת (בבא רביעית). לפני ברכה אחרונה התחיל אד"ש לשיר את החלק השני של הניגון "עסן עסט זיך" עד תומו. ההתוועדות נסתיימה בערך בשעה 3, והיא פעלה עלי רושם חזק על אף שהייתי סחוט לגמרי. יהי רצון שרושם זה ישאר בקרבי.

יום א' ח"י תמוז – צום נדחה – ה'תשכ"ח, 770 איסטרן פארקוו, בית הכנסת החדש, 10:30 בערב.

בשי"ק היתה התוועדות. על ההתוועדות הודיעו כבר ביום שישי ובכ"ז היו הרבה בנאות דשא. ביום ו' ה"י תלוי על הקיר מודעה שכי"ק אד"ש ידבר בשבת על הרשי"י של פרשת בלק פרק כ"ד פי י"ט, ועל הרמב"ם הלכות מלכים רפ"א.

בזמן ההפטורה בש"ק בבוקר, בכה כ"ק אד"ש כשאמר את המלים: "פרי בטני חטאת נפשי"...

השיחות הראשונות של ההתוועדות היו בהמשך להתוועדות י"ב תמוז וגם בקשר לצום הרביעי שנדחה, ואח"כ ה"י מאמר כעין שיחה עם מטפחת על היד. גם מאמר זה ה"י בהמשך למאמר "כי מראש צורים אראנו" מי"ב תמוז. אח"כ היתה השיחה על הרשי"י הנ"ל ועל פרקי אבות פרק ו' משנה ח' (לפי דבריו הק'), יצא שיש לאמר פרקי אבות בכל חודשי הקיץ).

תחילה שאל את הקושיות מהרשי"י והרמב"ם. החומש ה"י פתוח לפניו בשעת מעשה, ולאחר שביאר את הרשי"י, פתח את הסיפור ושאל על פרקי אבות.

לאחר שסיים לבאר את הפרקי אבות, דיבר שיחה אחרונה על זה שאין אחד שם לב לדברים הנאמרים כאן וישנם כאלו החושבים שאומרים כאן דרוש (כמו 'מגיד') [דברים אלו אמר גם בשיחות הראשונות כשדיבר בהמשך לשיחות של י"ב תמוז]. אין זה דרושים – אלו הם דברים חשובים ביותר, מיסודות התורה, עיקרי האמונה! (עוד בשיחות הקודמות התאונן שישנים, ואמר שאחד ישן והעירו אותו אך הוא עושה בפניו עוויות משונות...). המשיך ואמר שאלו שישנים לא שמעו, ואפילו אלו שישנו בעינים פקוחות גם לא שמעו (מאלו שכשרונותיהם מוגבלים אין לו טענות), ואפילו אלו שכן שמעו – גם לא חשוב להם מה שנאמר כאן.

באותו המשך, אמר אד"ש שבאחת השיחות הקודמות במסכת אבות אמר דבר לא מדויק וחוצץ מאחד לא העירו על כך. אמנם האחד הזה ניסה להרגיע שעוד אחרים שאלו את הקושיא הזו, אך רק אחד כתב על כך.

הקושיא היתה על מה שנאמר בפרק ב' משנה י"ג 'רבי שמעון אומר', שאז אמר

החוקר היה א' שאביו היה ממקושריו של אדמו"ר נבג"מ ז"ל גרייעסער באשיאק ימ"ש, ודיבוריו עמו ה"י כמו עם נער שובב, הושיב לו מען מאג לערנען, און מען האָט גילערינט, און מען לערענט, און מען וועט לערנען, און איך וועל מיך איה"ש אויך ווייטער פֿאַרנעמען מיט וואָס איך האָב זיך פֿאַרנומען ביז יעצט ושם בהתפיסה ישב י"ט יום, ובכל הי"ט יום שישב שם בתפיסה התענה הפסקו, לא אכל עד הערב ובשלהי ימים הראשונים ה"י אצלו הפסקה.

ואח"כ ה"י המשפט ושפטוהו ליסע מלעניגראד דרך קו לקאסטראמא ונתנו לו רשו' לילך לביתו עד הלילה עד הנסי', ומשם לקאסטראמא נסעו אתו עמו הרבה מאנ"ש ועד הרכבת לוהו הרבה אנשים מהעיר, ושם ה"י יושב חפשי מבית האסורים, רק הלך פעם א' בשבוע להתראות אתם, ושם אדרבה כבדוהו, ושם היה כעשר יום ואח"כ חפשוהו לגמרי. על ש"ק פי פנחס ה"י בביתו בלעניגראד וה"י ממנו גילוי נעלים. בבית האסורים כתב מאמרי דא"ח וא' מהם ד"ה ממעמקים קראתיך שכבר ניתן להעתקה, ועל זה סיפר ששם לא עבר עליו חמשה עשר מינוטין שלא ראה את האדמו"ר נבג"מ ז"ל ואמר שעתה איה"ש יעלה בידי לייסד ישיבות ות"ת ועוד הרבה פרטים שאין ידועים עדיין. כשיתקבל עוד מכתב אודיע לך תיכף.

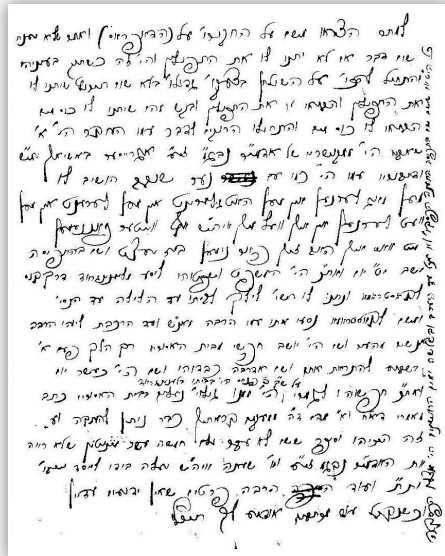
ממצבו הפרטי אין שום חדשו לע"ע.

קבלתי מכתב מכ"ק אדמו"ר שליט"א, תוכן מכתבו הוא שלא תדחה שום שידוך בא"י ואם יזדמן לפניך שם בירושלים שידוך הגון וטוב בגו"ר תעשה ובירך אותי בברכו' וחתם א"ע על המכתב בכ"י הקדושה. זהו התוכן של המכתב וכתב במכתבו שאין הדבר נוגע כלל לענין הנסיעה וגם הרז"ה קיבל מכתב מכ"ק אודו' זה ומבקש מהרז"ה שישתדל עבור זה. לע"ע אין לי פנאי לכתוב לך באריכו', איה"ש במכתבי השני אכתוב לך.

אבקש ממך אחי יקירי שתפרוש בשלומי לקרובי ותמסור להם שאני מחכה על תשו' כי אין לי שום מכתב מהם כבר הרבה זמן.

ממני אחיך המברך אותך בכל טוב הן בגשמיות והן ברוחניו

חיים דובער לערמאהן

צילום א' העמודים של המכתב

"אלי' חיים - מרוב התרגשות - נהיו פניו חצי אדום וחצי לבן, ובעל השמחה נקט באמצעים שונים לבל יזיק לבריאותו..."

מכתב מיוחד המתפרסם כאן לראשונה, אותו שייגר הרה"ח ר' צבי הירש אייזנבך אל אחד מידידיו ובו מתאר את הפארבריינגען של "חג הגאולה" י"ב תמוז ה'תשכ"ה בבית חיינו

ב"ה. ט"ו לחודש הגאולה – ליובאוויטש

תמוז תשכ"ה.

אל ידידי ורעי וכו', שלום רב וברכה!

הנותן מתנה לחברו וכו'. כבקשתו העמדתי משקה ביי"ב תמוז אחרי המאמר וכ"ק אד"ש איחל שיהי בהרחבה. צדיק גוזר וגו'.

תקוותי שברכתו הקי' תחול במהרה על שיכון חבי"ד כולו בגשמיות וברוחניות ונוכה כולנו יחד תוך בריאות הגוף הנכונה לראות בהתפתחות המוסדות שלנו ובהתרבותם בכמות ובאיכות "און עס זאָל אַנקומען גרינג" [= ושזה יתרחש בקלות].

בהיותי על האהל ביי"ב תמוז הזכרתי אתכם לטובה ולברכה.

את הפארבריינגען של י"ב תמוז שהי' מאד מרומם, פתח כ"ק אד"ש בסיפור מבעל השמחה, שבי"ב תמוז בשנת תרפ"ז בהיותו בקאסטראמא הלך יחד עם הרה"ח אלי' חיים שיי' להתייצב במשרד המשטרה, והמשרד הי' סגור, ורק אחד הפקידים נשאר לעניינים המוכרחים, והוא מסר לבעל השמחה שהחליטו לשחררו ולמחרת יקבל תעודה רשמית.

אלי' חיים – מרוב התרגשות – נהיו פניו חצי אדום וחצי לבן, ובעל השמחה נקט באמצעים שונים לבל יזיק לבריאותו...

ר' מיכאל דבורקין כששמע ע"ד השחרור תפס "סוטקה" ורקד מסביב לדירת הרבי ני"ע, וילד קטן שהי' שם שלא הבין בדיוק מה מתרחש הקיף את הדירה כמה פעמים כשראשו למטה ורגליו למעלה.

כ"ק אד"ש הסביר באריכות את שלושת המצבים באדם ואמר שכל אלו נמצאים באמת בתקופות ובזמנים שונים וכל אחד מהם מראה על דרך בעבודה. והרבי ביקש שינגנו את הניגון של ר' מיכאל ולא נמצא מי שמכירו עד שר' הנדל ליברמן ועוד אחד החלו לנגן ומיד למדו כולם והניגון הזה הוא עכשיו בפי כולם תמיד.

ידידך, הירשל

"ראו איך שידידו הק' רועדות, ובכלל דיבר כ"ק אד"ש בטון כואב והי' ניכר עליו את מה שאמר בשיחות הראשונות מעניין והוא מחולל ומדוכא"

ימי חודש תמוז ה'תשכ"ה ביומן מיוחד המתפרסם כאן לראשונה מאת הרה"ח הרה"ת ר' משה סלונים ע"ה

יום ג' י"ג תמוז ה'תשכ"ח, ניו יורק, איסטרן פארקווי 820, בית משפחת רוקח.

לפני שבוע בדיוק ו' תמוז יצאתי מהארץ לנסיעתי השלישית. בפעם הראשונה ראיתי את הרבי שליט"א בשעה 6:25 אחה"צ ביוצאו מחדרו הקי' לביתו. אני עמדתי בקצה המסדרון. כשיצא, הסתובב והביט עלי. עד עתה ראיתיו ב"ה בכל התפלות.

ביום ד' וביום ה' היתה לי שיחה עם הרב חודקוב, והבאתי ספרים שלומדים בבתי"ס הרשת לביקורת. הוא הביע את דעתו שספרים אלה שליליים הם, והרחיב את הדיבור על זה. ביום ה' הזמין אותי אחרי מנחה ושאל אותי אם התייצבתי בגיוס (הכוונה לצא"ח כאן), עניתי שאני מוכן, ואמר לי שאשתתף בפעולות ואראה "וואָס הארץ ישראלדיקער קען טאָן" [= מה א' מארה"ק יכול לפעול]. הבנתי מדבריו שזוהי הוראת אד"ש.

בשי"ק שלפני י"ב תמוז לא היתה התוועדות.

אתמול נערכה התוועדות ביי"ב תמוז בבית המדרש. כ"ק אד"ש נכנס בשעה 9:30. היו הרבה אנשים זרים בעת ההתוועדות ובין שיחה לשיחה ניגשו לכ"ק אד"ש ונתנו משקה.

בעת הניגון שלפני השיחה הראשונה הלהיב אד"ש את הקהל בידידו הקי'. ארבעת השיחות הראשונות היו – כדבריו – הקדמה ל"פותחין בדבר מלכות", והן לא היו קשות במיוחד. המאמר הי' ע"פ "מראש צורים אראנו".

כמה פעמים הלהיב אד"ש את הקהל בעת השירה, ובפרט באחד הניגונים האחרונים, שחזרו על הקטע של הניגון הרבה פעמים.

אחת השיחות שלאחר המאמר היתה חריפה ודיבר בקשר לפלוני שאיני יודע מי הוא, ואמר שכשאמר לו את הדבר רגז עליו וכו', שיחה זו נמשכה הרבה זמן. בשיחה שלאחרי זה אמר בסוף שהוא מבקש מחילה מאותו אדם והיות שלפי הדין צריך